

ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Методика вивчення навчальної дисципліни «Міжнародна економіка» спрямована на повне засвоєння студентами всіх розділів і тем дисципліни поряд з іншими професійно – орієнтованими дисциплінами, закладає підґрунтя високого рівня освіти, цементує професію, морально-ділові якості і на базі цього виховує у майбутніх фахівців високу майстерність, постійну готовність до інноваційних введень і досягненню перемоги в жорстокій конкурентній боротьбі на зарубіжних ринках.

Для вивчення окремих навчальних елементів навчальної дисципліни «Міжнародна економіка» підібрані найбільш ефективні прийоми і засоби. Для забезпечення достатності освітнього рівня підготовки фахівців та готовності до виконання службових функцій на первинних посадах протягом 3-5 років, ефективним прийомом вивчення в курсі «Міжнародна економіка» обрано запозичення з доступних інформаційних джерел досвіду економічних відносин провідних країн світу та перспектив їх розвитку.

Методика викладання дисципліни виходить із основних принципів дидактики (теорія обґрунтування і навчання). Вона надає науково-педагогічну характеристику формам і методам навчання, вказує на більш доцільні їх поєднання для досягнення визначеного ступеню навчання, визначає умови найбільш ефективного їх використання.

Для досягнення основної мети навчання програмою передбачені наступні форми навчання:

- фронтальна форма навчання, коли усі студенти під контролем викладача виконують одне і теж завдання одночасно;
- групова форма навчання, коли студенти поєднуються в групи в залежності від теми, що вивчається, які працюють паралельно;
- індивідуальна форма навчання, коли студенти виконують завдання послідовно, один за одним.

При цьому, залежно від необхідності досягнення рівнів знання чи вміння викладач повинен використовувати наступні методи:

пояснювальний - ілюстраційний метод, при якому викладач доводить готову інформацію різними засобами, а студенти її сприймають, усвідомлюють та фіксують у пам'яті. Цей метод є одним із найбільш економічних способів передачі знань, передбачає використання таких засобів інформації, як слово (усне і друковане), різні наочні посібники, плакати, відео- і кінофільми, комп'ютерний ілюстраційний матеріал і т. ін. Знання, які отримані в результаті реалізації цього методу не формують вміння, цей метод використовується для досягнення рівня «Знати»;

репродуктивний метод, головною ознакою якого є доведення і повторення способу діяльності, згідно завдання викладача. Він повинен

використовуватися при проведенні практичних занять. Використовуючи цей метод, викладач досягає рівня «Вміти» при вивченні теми.

Вищевказані методи надають студентам знання, вміння, навички. Для розвитку їх творчих здібностей викладач повинен використовувати методи проблемного навчання: проблемне викладання, частково-пошуковий (евристичний) метод, винахідницький метод.

Проблемне викладання використовується викладачем при постановці проблеми перед тими, хто навчається і подальшого її вирішення, але при цьому викладач показує шляхи рішення, розкриває хід своєї думки. Цей метод повинен застосовуватись викладачем під час проведення практичних занять. Безпосереднім результатом проблемного викладання повинно бути засвоєння студентом способу і логіки вирішення конкретної проблеми, але ще без вміння застосовувати їх самостійно. Цей метод навчає курсантів способу отримання знань. З його допомогою вони отримують навички творчого мислення.

Частково-пошуковий (евристичний) метод служить меті поступового наближення курсантів до самостійного вирішення проблем шляхом попереднього навчання виконання окремих елементів рішення. Використовується при виконанні практичних завдань по прийняттю рішення конкретної ситуації, коли спосіб пошуку оптимального рішення визначає викладач, але рішення знаходить сам студент.

Винахідницький метод є необхідним для повноцінного засвоєння досвіду творчої діяльності. Викладач використовує його для забезпечення творчого застосування знань, оволодіння методами наукового пізнання, формування риси творчої діяльності є умовою формування зацікавленості, потребу в такій формі діяльності. Формами застосування цього методу є: практичні завдання, написання рефератів, завдання на самопідготовку.

Тільки проблемні методи забезпечують глибоке засвоєння знань на рівні їх творчого застосування, оволодіння методами творчого мислення, досвідом практичної і творчої діяльності.

Токар Інна Іванівна, асистент, Харківський національний автомобільно-дорожній університет, tokar_innaiv@mail.ru

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ ОСВІТИ

На шляху просування до європейського освітянського простору Україна дедалі наполегливіше працює над єдиними вимогами, критеріями і стандартами задля забезпечення належних умов підготовки професійних економічних кадрів світового рівня. Актуальною проблемою стає ефективне використання сучасних інформаційних технологій в освітянському процесі.

Інноваційна модель освіти, яка значною мірою пов'язана із відображенням в ній усіх складних зв'язків та зрушень в політичних, економічних та освітянських сферах можливе за умов використання дієвих